OGÓLNOPOLSKIE STOWARZYSZENIE RODZINA POLICYJNA 1939 R.

https://osrp-slask.policja.gov.pl
2024-03-28, 13:29

SPOTKANIE NOWOROCZNE BIELSKIEGO ODDZIAŁU RODZINY POLICYJNEJ 1939 R.

Data publikacji 10.01.2017

9 stycznia 2017 roku odbyło się noworoczne spotkanie członków Bielskiego Oddziału Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Rodzina Policyjna 1939 r. W spotkaniu wzięli udział także zaproszenie goście na czele z Zastępcą Komendanta Miejskiego Policji w Bielsku-Białej mł. insp. Grzegorzem Jakubcem oraz Komendantem Komisariatu Policji II nadkom. Adamem Gnelą. W uroczystości uczestniczyli również członkowie Stowarzyszenia Rodzina Katyńska pod przewodnictwem Jerzego Pisowicza.

Spotkanie odbyło się w Komisariacie Policji II w Bielsku-Białej, gdzie jednocześnie mieści się siedziba stowarzyszenia. Michał Pudło – Przewodniczący Bielskiego Oddziału Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Rodzina Policyjna 1939 r. podziękował wszystkim zebranym za rok wspólnej działalności oraz życzył w Nowym 2017 Roku, poza zdrowiem oraz sukcesami, spokoju i wytchnienia w rodzinnym gronie. Wszyscy zgromadzeni goście również złożyli sobie noworoczne życzenia. Doniosłym momentem spotkania były podziękowania skierowane na ręce Jana Buchty – pracownika bielskiej komendy – za aktywną działalność na rzecz bielskiego stowarzyszenia.

Jednym z uczestników uroczystości był 92-letni Jerzy Superat – syn aspiranta Policji Państwowej Franciszka Superata, więźnia obozu w Ostaszkowie, zamordowanego w Twerze. Jerzy Superat przeszedł szlak bojowy z 2 Korpusem PSZ gen. Andersa, m.in. walczył w maju 1944 roku o klasztor na Monte Cassino.

Bielski Oddział Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Rodzina Policyjna 1939 r. działa od ponad ćwierć wieku. Jego członkami są krewni przedwojennych policjantów poległych w obronie Ojczyzny. Stowarzyszenie działa na rzecz upamiętnienia historii Policji II RP, udziału jej funkcjonariuszy w II wojnie światowej oraz martyrologii ofiar sowieckich komunistów i niemieckich nazistów.

20 czerwca 1929 roku powołano do życia Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna”, skupiające rodziny policjantów Policji Państwowej i Policji Województwa Śląskiego. Prężna działalność stowarzyszenia skupiona była przede wszystkim na pomocy charytatywnej i wychowawczej dla osieroconych dzieci z rodzin policyjnych oraz pomocy wdowom. Wówczas, w międzywojniu, ta działalność odbywała się przy dużej pomocy państwa i życzliwości obywateli. Jednak porównanie jej zakresu z tym, jaki powinna mieć tuż po zakończeniu wojny jest mało realne. O ile przedtem dotyczyła ona indywidualnych nieszczęść zdarzających się w trudnej służbie, to po roku 1945, gdyby organizacja istniała, miałaby przed sobą ogrom cierpienia ludzi związanych z tysiącami wymordowanych policjantów polskich. Na pomoc i opiekę oczekiwałyby rodziny, które bydlęcymi wagonami deportowano w głąb Związku Radzieckiego - tysiące kobiet, starców i dzieci transportowanych na Sybir i do Kazachstanu, gdzie przez kilka lat żyli w strasznych warunkach, a część z nich zmarła.

Obecnie to właśnie dzieci wymordowanych policjantów tworzą odrodzoną „Rodzinę Policyjną”, ale już z dołączeniem daty „1939”, jakby w ten sposób chciały podkreślić nie tylko ciągłość bytu tego stowarzyszenia, ale przede wszystkim wydobyć na światło dzienne całą prawdę o cierpieniach ojców.

Kiedy Stowarzyszenie Rodzina Policyjna 1939 r. powstało w listopadzie 1990 roku, liczyło 20 członków. Obecnie zrzesza ponad 1800 osób - dzieci, rodzeństwo i innych członków rodzin policjantów II Rzeczpospolitej. W roku 1996 w ramach stowarzyszenia funkcjonowały już oddziały w wielu miastach całego kraju: Łodzi, Opolu, Kielcach, Krakowie,

Częstochowie, Bielsku-Białej, Poznaniu, Legnicy, Rzeszowie, Tarnowie, Katowicach, Radomiu i Wrocławiu. Bardzo dobrze rozwija się również współpraca pomiędzy stowarzyszeniem, a Komendą Główną Policji oraz Komendą Wojewódzką Policji w Katowicach.

Działalność Rodziny Policyjnej 1939 r., tak jak przed wojną, spotyka się z wielką sympatią władz i społeczeństwa. Świadczy to o niezwykłej potrzebie utrwalania i kultywowania pamięci narodowej, wychowywania młodych pokoleń w duchu patriotyzmu i szacunku dla tych, którzy do końca zachowali godność i umierali z honorem - bohaterów, którym historia przez dziesiątki lat odbierała pamięć i szacunek narodu polskiego i którzy dziś mają szansę na zawsze odzyskać należne im miejsce w zaszczytnym panteonie obrońców Ojczyzny.

Pod wpływem przemian 1989 roku, bliscy ofiar zbrodni katyńskiej zaczęli się organizować w całej Polsce, chcąc jako wspólnota rodzin zjednoczyć działania na rzecz ujawnienia prawdy o Katyniu. W tym oddolnym ruchu aktywną rolę odegrały przede wszystkim dzieci – córki i synowie ofiar, działający w imieniu swoim i swoich Matek, wdów katyńskich.

Tak powstały Rodziny Katyńskie – spontanicznie zawiązane grupy najbliższych krewnych osób, których nazwiska widniały, na tak zwanych listach katyńskich. Połączyła ich pamięć o Mężach, Braciach, Ojcach czy Dziadkach, ale przede wszystkim połączyły ich cele: ujawnienie pełnej prawdy o mordzie, wskazanie i osądzenie winnych, dotarcie do dokumentacji, ujawnienie innych miejsc, gdzie zginęli i zostali pochowani polscy jeńcy wojenni, których nie zidentyfikowano w Katyniu, a następnie godne uczczenie pamięci ofiar poprzez budowę cmentarzy na miejscu pochówku, a w Polsce stworzenie muzeum.

Lata pracy Rodzin Katyńskich i Rodziny Policyjnej 1939 r. przyniosły wiele. W lokalnych ośrodkach zaistniało w świadomości społeczności lokalnych, budując pomniki, współtworząc miejsca pamięci, projektując wystawy, biorąc udział w uroczystościach patriotycznych i udzielając się na co dzień w szkołach.

